

Въ 676 год. Аспарухъ дойде съ дружината си, съедини въ едно тѣзи разщажавы племена и даде имъ името Българи. Гилфердингъ казва че както въ Россіѣ отъ дохожданието на Варягытъ тѣй и въ Българіѣ отъ дохожданието на Аспаруха ся захваща геройскыйтъ періодъ на Славенытъ около Дунавъ. Храбростта на едно войнственно племе съединено съ търпѣливостытъ и прѣпасяніето на едны многочисленны, силны, промышленны и земледѣльческы дружина създаде единъ новъ народъ.

Че Аспаруховытъ послѣдователи не сѣ были многобройны показва ся отъ това че тѣ сѣ были само петата часть на военнытъ дружина отъ великото Българско Царство при Волгѣ.

Кубратъ умръ около 600 год. а неговата войска ся подѣли на 5 части отъ които една само трѣгнѣ слѣдъ Аспаруха, който слѣдъ малко бавяніе около устіето на Дунавъ прѣмина въ Мизіѣ и положи началото на Славено-Българското царство, на което Аспарухъ не при-